

Η αναπνοή μας

Βόμβα στα θεμέλια της οικονομίας είχε πέρσει χαρακτηρίσει ο Υπουργός Οικονομίας το Ασφαλιστικό. Βόμβα το χαρακτήρισε και η νέα Υπουργός Απασχόλησης, η τέταρτη κατά σειρά στα χρόνια της «νέας διακυβέρνησης».

Η διαπίστωση είναι σωστή, όμως φαίνεται να μην έχει βρεθεί ακόμη ο πυροτεχνουργός που θα εκτονώσει τη βόμβα. Αντίθετα μάλιστα φαίνεται να... σκάει στα χέρια Υπουργών, που η απλή και μόνο επαφή με το θέμα, τους καθιστά ευάλωτους και αναλώσιμους. Και βέβαια δεν είναι η πρώτη φορά.

Η αντιμετώπιση του ασφαλιστικού αποτελεί ένα εξαιρετικά σημαντικό αλλά και εξαιρετικά περίπλοκο θέμα, με πολλαπλές συνιστώσες και προεκτάσεις. Τα δεδομένα αυτά δεν αφήνουν περιθώρια για μικροπολιτικές σκέψεις, ούτε όμως και για επικοινωνιακούς χειρισμούς. Η αντιμετώπιση του προϋποθέτει γνώση των πραγματικών δεδομένων, διορατικότητα και ενόραση, συγκεκριμένο στόχο και μακρόπνοο σχεδιασμό. Προϋποθέτει κοινωνική ευαισθησία και φυσικά πολιτική βούληση χωρίς λογικές πολιτικού κόστους. Είναι ένας συνδυασμός στοιχείων, που αν μία Κυβέρνηση δεν τα διαθέτει, δεν μπορεί και να προχωρήσει σε μεταρρυθμίσεις.

Τι υπάρχει σήμερα από όλα αυτά; Τριάντι χρόνια μετά, δεν υπάρχουν καν πλήρεις αναλογιστικές μελέτες - η βάση εκκίνησης - δεν υπάρχει πρόβλεψη για τις συνθήκες των επόμενων δεκαετιών, δεν υπάρχει κανένα σχέδιο μετάβασης σε ένα νέο καθεστώς, και πως βέβαια θα ήταν δυνατό όταν ακόμη αναζητούνται προτάσεις για αυτό(!). Τα γενικότερα κυβερνητικά μέτρα δείχνουν προσανατολισμό σε όφελος των ολίγων, ή κάποιων ειδικών ομάδων. Η γενική αναβλητικότητα δείχνει ότι μείζον κριτήριο είναι η αποφυγή πολιτικού κόστους.

Όλα αυτά τα αντιλαμβάνεται ο Ελληνικός Λαός, δεν εμπιστεύεται και από αντίθεση σε συγκεκριμένα μέτρα ή ακόμη και από διάισηση, κινητοποιείται ενάντια σε ασαφείς πολιτικές και ζητεί καθαρές λύσεις, ξεκάθαρες θέσεις. Και κινητοποιείται δυναμικά...

Την τελευταία εικοσαετία, υπήρξαν σημαντικότερες μεταρρυθμίσεις. Από το ΕΥ και το ΑΣΕΠ, μέχρι την αιρετή αυτοδιοίκηση και τον Καποδίστρια. Μεγάλες και συγκρουσιακές μεταρρυθμίσεις που επέλεξε να κάνει το ΠΑΣΟΚ, με την αντιπολίτευση απόλυτα αρνητική, αλλά και μια Κυβέρνηση αποφασισμένη να πετύχει συγκεκριμένους στόχους. Οι πολίτες αναγνώρισαν αυτή την συνεισφορά στις εκλογικές αναμετρήσεις που ακολούθησαν. Ακόμη και η τότε αντιπολίτευση σήμερα ομνύει το όνομα τους.

Σήμερα τα πράγματα είναι πιο απλά. Την ανάγκη ουσιαστικής μεταρρύθμισης του ασφαλιστικού αναγνωρίζει όλη η κοινωνία και όλα τα κόμματα. Το ζητούμενο είναι μια Κυβέρνηση με ξεκάθαρη πρόταση, ενδιαφέρον επίλυσης και αποφασιστικότητα. Μια Κυβέρνηση που αντιλαμβάνεται την μεταρρύθμιση ως ανατροπή και ρήξεις με κατεστημένες καταστάσεις σε όφελος των πολλών και όχι απλές μικρορυθμίσεις. Ο,τι δηλαδή δεν διαθέτει μια συντηρητική παράταξη. Γιατί τελικά δεν αρκούν οι διακηρύξεις για προοδευτικές επιλογές. Χρειάζεται και ιδεολογικό υπόβαθρο...

Η Συντακτική Ομάδα

Αθήνα, υπάρχει και η άλλη όψη

Μόλις τα φώτα των γιορτών σβήσουν, η άλλη Αθήνα, θα βγει και πάλι πρωταγωνίστρια. Σκοτεινή, παρακμιακή, εγκαταλελειμμένη. Η ζωή θα χαθεί και πάλι από τους δρόμους του κέντρου και θα αφήσει χώρο για την αποσύνθεση της πόλης που λιγοψυχά. Η Αθήνα εκείνη που κανείς δεν θέλει να θυμάται κερδίζει έδαφος. Γι' αυτό και η πρόταση της Άννας Διαμαντοπούλου αποκτά ιδιαίτερη βαρύτητα. Για να επιστρέψει η ζωή ξανά στο ξεχασμένο κέντρο της Αθήνας. Για να συμβεί αυτό όμως κάποιος έπρεπε να πει την αλήθεια δημόσια.

Τετάρτη βράδυ και η κίνηση στους δρόμους της Αθήνας είναι πυκνή. Το εορταστικό ωράριο των καταστημάτων έχει συμβάλει σε αυτό. Κόσμος φορτωμένος με σακούλες τρέχει να προλάβει το πράσινο φανάρι στο Σύνταγμα. Το καρουζέλ συνεχίζει την κυκλική του βόλτα χαλίζοντας τους επιβάτες ενώ το χριστουγεννιάτικο δέντρο προαναγγέλλει την μεγάλη γιορτή που πλησιάζει.

Στην οδό Ερμού ένα ανθρώπινο σμήνος σπρώχνει για να βρει τον δρόμο του. Μουσικές πλημμυρίζουν τον αέρα. Εκεί και πλανόδιοι πωλητές φορτωμένοι τηνπραμάτεια τους αναζητώντας αγοραστές σε εκείνους που διαπίστωσαν πως έχουν ξεπεράσει το όριο της πιστωτικής τους κάρτας.

Η οδός Βουλής μοιάζει με μια καλή διέξοδο. Τα φώτα ξαφνικά χαμηλώνουν, η ατμόσφαιρα ηρεμεί. Ο δρόμος κατηφορικός παρασύρει τα βήματα προς την οδό Αθηνάς. Η αήγη του Συντάγματος τυλιγμένη στην χρυσόσκονη των ημερών έχει μείνει πίσω. Εδώ, μια άλλη Αθήνα συνεχίζει στους δικούς της μονότονους και σκοτεινούς ρυθμούς.

Η άλλη όψη

Δυο κρύβονται σε αυτό το σκοτάδι λίγο μετά την διασταύρωση της Σοφοκλέους με την Αθηνάς. Αδιευκρίνιστος ηλικίας. Σκελετωμένοι. Κάτι ψιθυρίζουν και κοιτούν περίεργα. Βάζουν γρήγορα τα χέρια στις τσέπες και φεύγουν προς διαφορετικές κατευθύνσεις. Το σκηνικό επαναλαμβάνεται λίγο παρακάτω.

Οδός Σωκράτους. Ένα άλλο, διαφορετικό μελίσσι αυτή τη φορά. Πολύχρωμο. Κάποιοι στα πεζοδρόμια εξαντλημένοι από τις ουσίες που τρέχουν στις φλέβες τους. Άλλοι προσπαθούν να στήσουν ένα πρότυπο παζάρι. «Πάρτο. Μόνο 100 ευρώ. Στα μαγαζιά θα το βρεις πάνω από 600». Η πρόταση για το αγνώστου προελεύσεως κινητό θα μπορούσε να είναι δελεαστική.

Λίγο πριν την Πειραιώς φωνές. Ο αγανακτισμένος έμπορος έπεσε για ακόμα μια φορά θύμα παρ' ολίγον κλοπής. «Κάθε μέρα τα ίδια».

Οδός Κολωνού και άλλη μια έκπληξη στην γιορτινή και λαμπερή Αθήνα. Ένα άλλο εμπόριο, αυτή τη φορά σάρκας. Πέντε νεαροί άνδρες, οι δύο χρήστες,

περιμένουν τους πελάτες τους. Ο ένας τρέχει στο καλογουλισμένο αυτοκίνητο που σταματά λίγο πιο κάτω. Κάτι του λέει και επιβιβάζεται βιαστικά. Η συμφωνία έχει κλείσει.

Προχωρώντας προς το Μεταξουργείο οι εικόνες επαναλαμβάνονται. Ξανά και ξανά. Κάθε στενό και μια διαφορετική ιστορία. Η άλλη Αθήνα καλά κρυμμένη. Μακριά από τα κέντρα εξουσίας, μακριά από τους αρμόδιους φορείς. Μακριά από την πολιτική. Εδώ δεν υπάρχει κανένα στολισμένο κτίριο. Μόνο γκρεμισμένες ζωές. Μια αλήθεια ενοχλητική που όταν κανείς την συναντά κλείνει ερμητικά τα μάτια. Και εκείνοι που βλέπουν κρατούν σφραγισμένα τα χείλη.

Η Αθήνα όμως είναι μία. Η τουλάχιστον έτσι θα έπρεπε. Απαιτείται όμως για αυτό κοινή δράση. Ο Δήμος Αθηναίων να σηκώσει το βάρος των ευθυνών του. Η Νομαρχία το δικό της. Αλλά και τα συναρμόδια υπουργεία. Η ζωή, η υγιής ζωή, πρέπει να επιστρέψει ξανά στο κέντρο της Αθήνας. Το πραγματικό κέντρο και όχι εκείνο του Συντάγματος.

«Από τα βάθη της καρδιάς μου εύχομαι σε όλους χαρούμενες Γιορτές. Τα Χριστούγεννα και η Πρωτοχρονιά φέρνουν πάντα μαζί τους τα μηνύματα της Ειρήνης, της Ελπίδας, της Προσδοκίας και του Καινούργιου. Με περισσότερη αγάπη γύρω μας και έγνοια για όσους έχουν ανάγκη. Με υγεία, ατομική και οικογενειακή προκοπή».

Άννα Διαμαντοπούλου
Βουλευτής ΠΑΣΟΚ
Α' Αθήνας

Διαβάστε επίσης...

- Χριστούγεννα στην Αθήνα άλλοτε και τώρα
- Προβλήματα στα σχολεία
- Ξανά ζωή στο κέντρο της αθήνας
- Εθνικό Ταμείο Αλληλεγγύης γενεών
- Νέο πολιτικό συντονιστικό όργανο ΠΑΣΟΚ

«Ξανά Ζωή στο Κέντρο της Αθήνας»

Μια πρωτοβουλία της Άννας Διαμαντοπούλου

Η Άννα Διαμαντοπούλου, Βουλευτής της Α' Αθήνας, συγκλονισμένη από την παρακμή που βιώνουν καθημερινά οι πολίτες της πρωτεύουσας αποφάσισε να κινητοποιήσει τις αρχές, να τις βγάλει από το βαθύ λήθαργο της αδιαφορίας, αναλαμβάνοντας πρωτοβουλία για να υπάρξει «Ξανά Ζωή στο Κέντρο» της Αθήνας. Με αυτή τη συνέντευξη της καταθέτει την δική της εμπειρία από την επίσκεψη της στο «κέντρο» των Αθηνών και παρουσιάζει τις σκέψεις της για να ανακτήσει και πάλι η πρωτεύουσα τη χαμένη λάμψη της.

Κυρία Διαμαντοπούλου αναλάβετε μια πρωτοβουλία προκειμένου να υπάρξει «Ξανά Ζωή στο Κέντρο». Τι στάθηκε αφορμή για αυτή σας την απόφαση και ποιος ο στόχος σας;

Το παλιό εμπορικό κέντρο της Αθήνας, μέρα με τη μέρα, μεταμορφώνεται σ' ένα σκληρό γκέτο με συνθήκες άβατου για τους κατοίκους της Πρωτεύουσας, κάτι που οι περισσότεροι προσπερνούν αδιάφορα. Παρά τις ελπίδες και προσδοκίες που είχαν δημιουργηθεί με τις αναπλάσεις του κέντρου, λόγω Ολυμπιακών Αγώνων, μετά το 2004 η κατάσταση επιδεινώνεται συνεχώς. Η συνύπαρξη πολλών και διαφορετικών κοινωνικών προβλημάτων συχνά δημιουργούν συνθήκες αθλιότητας. Οι εικόνες παρακμής που βιώνουν καθημερινά οι πολίτες στο κέντρο της πρωτεύουσας δεν επιτρέπουν σε κανένα να αδιαφορεί. Στόχος της πρωτοβουλίας «Ξανά Ζωή στο Κέντρο» είναι να ξυπνήσουν οι αρχές, από το βαθύ λήθαργο της αδιαφορίας. Η Αθήνα χρειάζεται ένα σχέδιο δράσης για να αντιμετωπιστούν, ιδιαίτερα στο ιστορικό της κέντρο, προβλήματα που αντιμετωπίζει η κοινωνία στο σύνολο της. Αυτή η υπόθεση μας αφορά όλους και πιστέψτε με, υπάρχει ένα κίνημα πολιτών που αγωνιά, ενδιαφέρεται και δρα αλλά μας χρειάζεται όλους. Δεν μπορούμε να αφήσουμε άλλο την Αθήνα στην τύχη της. Ο καθένας πρέπει να αναλάβει ουσιαστικά και πραγματικά το ρόλο που του έχει ανατεθεί.

«Το παλιό εμπορικό κέντρο της Αθήνας, μέρα με τη μέρα, μεταμορφώνεται σ' ένα σκληρό γκέτο με συνθήκες άβατου για τους κατοίκους της Πρωτεύουσας, κάτι που οι περισσότεροι προσπερνούν αδιάφορα».

Σ' αυτό εντάσσεται και η καταγραφή των πρωτοβουλιών σας στο site σας (www.diamantopoulou.gr) με την μορφή ημερολογίου;

Το θεώρησα ως ένα καλό τρόπο, να μοιραστώ με όσο περισσότερο κόσμο τα όσα συμβαίνουν στο κέντρο της Αθήνας. Να καταθέσω τις δικές μου σκέψεις αλλά και να δώσω βήμα επικοινωνίας. Γιατί, επίσης, θέλω να διαβάσω τους προβληματισμούς και τις αγωνίες των συμπολιτών μου. Γιατί θέλω να υπάρξει μια συνεχής ροή πληροφοριών και διαλόγου για την πόλη μας και τα προβλήματα της. Γιατί πιστεύω ότι το διαδίκτυο μπορεί να κινητοποιήσει πολύ κόσμο.

Είναι αλήθεια ότι στο ημερολόγιο υπάρχουν, όπως και σε πολλές εφημερίδες, συγκλονιστικές περιγραφές.....

Δεν θα ξεχάσω τις εικόνες που αντίκρισα, όταν αποφάσισα να περπατήσω, για μια ακόμη φορά, στα μέσα του Οκτώβρη, όλη την περιοχή γύρω από το Δημαρχείο της Αθήνας – Σοφοκλέους, Γερανίου, Πλατεία Κουμουνδούρου, Μεταξουργείο.

Μέτρηση εννέα παιδιά που έπαιρναν τη δόση τους με σύριγγα στα πεζοδρόμια μέρα μεσημέρι ανάμεσα σε ένα πολύβουο και πολύχρωμο πλήθος που βρισκόταν γύρω τους. Οι δρόμοι ήταν στρωμένοι με κουβέρτες πάνω στις οποίες ήταν αραδιασμένο το προς πώληση προϊόν. Ότι μπορεί να βάλει ο νους του ανθρώπου. Από αναπήρες και κουζινικά

σκέυη μέχρι «μυϊμούδες» Luis Vuitton. Σε κάθε γωνιά δεκάδες άνθρωποι, στην πλειοψηφία τους μετανάστες από Αφρική και Ασία, χειρονομούσαν

«Στόχος της πρωτοβουλίας «Ξανά Ζωή στο Κέντρο» είναι να ξυπνήσουν οι αρχές, από το βαθύ λήθαργο της αδιαφορίας».

και συναλλάσσονταν με Έλληνες στην πλειοψηφία τους χρήστες ουσιών. Με κοιτούσαν με καχυποψία, ο αστυνομικός μου με πίεζε να φύγουμε. Αισθανόταν ότι ήμασταν σε επικίνδυνο κύκλο. Με σταμάτησε ένας ψηλός νεαρός. Τα δόντια του τα είχε θυσιάσει στην πρωινή. Με ρώτησε «Τι θες εδώ»

«Είμαι Βουλευτής», του απάντησα χωρίς να μπορώ να φανταστώ αν αυτό θα προσληφθεί θετικά ή αρνητικά.

Άνοιξε τα χέρια του γύρω μου. Έμοιαζε να ήθελε να με προστατεύσει «Είμαι Βουλευτής», σε δευτερόλεπτα μαζεύτηκαν γύρω μου νέοι και νέες που φυτοζωούν στο περιθώριο. Εξαρτημένοι του «παραμυθιού της πρωίνης». Μια κοπέλα με έπιασε αγκαλιά «είναι η συντρόφισσα η Άννα...» του είπα με αίσθημα οικειότητας και αποκλειστικότητας. Με βομβάρδισαν όλοι με το ίδιο αίτημα «θέλουμε σειρά στον ΟΚΑΝΑ. Με τη σημερινή λίστα θέλουμε τέσσερα χρόνια – Θα πεθάνουμε όλοι!».

Όλοι ζούσαν μια ιστορία και θέλησαν να την αφηγηθούν. Ο παρανομαστής είναι κοινός. Νέοι άνθρωποι σπρωγμένοι στην απελπισία. Όλα αυτά συνέβησαν στις δύο το μεσημέρι στο κέντρο της Αθήνας.

Τι σκεφτήκατε όταν φύγατε;

Μου ήρθε στα μούτρα όλη η αποτυχία της Υψηλής Πολιτικής. Η Δημοκρατία μας παραινεί μελαγχολική! Όταν ο Λαός σε εμπιστεύεται με την ψήφο του, δεν κρίνεται απλά στα παράθυρα, ή μόνο στους μεγάλους σχεδιασμούς. Το στοίχημα παίζεται και χάνεται, εκεί έξω... με τον πολίτη στην σκληρή πραγματικότητα.

Και μετά;

Αρχισα ένα κύκλο επαφών. Συζήτησα επι μακρόν με το Δήμαρχο Αθήνας Νικήτα Κακλαμάνη. Τα προβλήματα τα γνωρίζει καλά, αλλά ο Δήμος Αθηναίων δεν έχει τις απαιτούμενες αρμοδιότητες! Τους απαιτούμενους πόρους! Τους ανθρώπους που μπορούν. Συμφωνήσαμε ότι δεν μπορούμε να σηκώνουμε ψηλά τα χέρια. Ο καθένας μπορεί να δράσει από τη μεριά του. Και μόνο η συνεργασία των επιμέρους φορέων της περιοχής, η συνάντησή τους, ο ορισμός μιας κοινής ατζέντας, η ένωση δυνάμεων, μπορεί να είναι μια νέα αρχή. Είδα στο Υπουργείο Εσωτερικών και Δημόσιας Τάξης τον υπουργό και συνάδελφο μου Βουλευτή Α' Αθήνας Π. Παυλόπουλο καταθέτοντας του έναν φάκελο που αφορά σε θέματα Δημόσιας

«Η πρωτοβουλία δεν αφορά το κέντρο ως κτίρια, την ομορφιά του, την λάμψη του. Αφορά την ίδια τη ζωή, αφορά τους πολίτες της Αθήνας».

Τάξης και τα οποία απαιτούν άμεση παρέμβαση. Επισκέφθηκα τον ΟΚΑΝΑ στην οδό Σοφοκλέους. Ήταν εμφανές ότι οι άνθρωποι ζουν το λειτουργημά τους με πάθος και προσφέρουν ότι μπορούν! Μόνοι! Είδα έξω από το κτίριο ανθρώπους φαντάσματα. Τα ζωντανά θύματα ενός διεθνούς πολέμου που εξελίσσεται σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης, κάθε στιγμή, κάθε δευτερόλεπτο. Επισκέφθηκα το Ινστιτούτο Μεταναστευτικής Πολιτικής. Συνάντησα στο γραφείο μου τη Βάσω Νικολακοπούλου από το Σύλλογο Παναθήναια, εκπρόσωπο των καταστηματαρχών

«Εγώ, ως πολιτικός αισθάνομαι την πρόκληση της πολιτικής όταν νιώθω δίπλα μας, τόσο κοντά μας, τόσο μεγάλα προβλήματα. Η πολιτική, όμως, δεν μπορεί να πτηθεί».

της περιοχής τον κ. Ζουγανέλη και ένα αρχιτέκτονα που δουλεύει χρόνια στην περιοχή τον κ. Γ. Κωστίκα και έχει συγκεντρώσει έναν ογκώδη φάκελο με στοιχεία για την περιοχή. Συζητάμε για όλα τα θέματα. Παράνομο εμπόριο, λαθρομετανάστες, Πορνεία, Ναρκωτικά, Δημόσια Υγεία και αποφασίσαμε να συντονίσουμε τις προσπάθειες μας. Κατέθεσα στη Βουλή την πρώτη, μιας σειράς ερωτήσεων που αφορούν την Αθήνα και τα προβλήματα της. Επισκέφθηκα τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Γεώργιο Σανιδά. Του κατέθεσα στοιχεία και αναφορές που εδώ και δύο χρόνια έχουν γίνει από πολίτες και φορείς. Η συζήτηση αποδείχθηκε πολύ εποικοδομητική μετά και την πρωτοβουλία του να ζητήσει 24ωρη αστυνόμευση του ιστορικού κέντρου. Και αυτά είναι η αρχή...

Ο κ. Σανιδάς, ζήτησε την εικοσιτετράωρη αστυνόμευση του ιστορικού κέντρου αλλά, λίγες μέρες μετά, η εικόνα παραμένει η ίδια ...

Τέτοιου είδους θέματα δεν είναι απλά θέμα εισαγγελέα και μόνο αστυνομικής παρέμβασης. Σε σε κάθε περίπτωση, όμως, πρέπει να υπάρχει η αίσθηση της τάξης και του ελέγχου σε μια περιοχή όπως αυτή.

Περπατάς σε μια πόλη και ξαφνικά στρίβεις στο κέντρο της και περνάς πίσω από το Δημαρχείο και αισθάνεσαι ότι περνάς σε έναν άλλο κόσμο. Ως πολιτικός αισθάνομαι την πρόκληση της πολιτικής όταν νιώθω δίπλα μας, τόσο κοντά μας, τόσο μεγάλα προβλήματα. Η πολιτική, όμως, δεν μπορεί να πτηθεί. Στο κέντρο της Αθήνας καθημερινά εξελίσσεται όλο το δράμα των ναρκωτικών και η αποτυχία της αντιμετώπισής τους.

Προέχει η προστασία του κέντρου ή η προστασία των ανθρώπων που ζουν αυτή την εξαθλίωση;

Η πρωτοβουλία μου δεν αφορά το κέντρο ως κτίρια, την ομορφιά του, την λάμψη του. Αφορά την ίδια τη ζωή. Αφορά τους πολίτες της Αθήνας που ζούν στο κέντρο και είναι πολλοί. Υπάρχουν σχολεία, οικογένειες που η καθημερινή τους ζωή είναι στο κέντρο. Υπάρχουν οι μετανάστες που ψάχνουν μια δεύτερη πατρίδα. Υπάρχουν οι έμποροι, οι καταστηματαρχοί

Χριστούγεννα στην Αθήνα άλλοτε και τώρα

Που αποδίδετε αυτή την έλλειψη συνεννόησης;

Θα αναφέρω μόνο ένα στοιχείο. Στην περιοχή εμπλέκονται άμεσα πάνω από επτά υπουργεία, (Εσωτερικών, Υγείας, Πολιτισμού, Παιδείας, ΠΕΧΩΔΕ, Ανάπτυξης, Εξωτερικών) η Νομαρχία, ο Δήμος. Καθένας μεταφέρει τις ευθύνες στον άλλον και η απάντηση στο κάθε πρόβλημα είναι απο ανέφικτη έως τραγική. Για κάθε θέμα ζητείται ο αρμόδιος και συνήθως αυτός δεν βρίσκεται.

Αρα δεν έχουμε ελπίδες για επίλυση του προβλήματος...

Οι πολιτικοί δεν είναι για να περιγράφουν μόνο τα προβλήματα αλλά να δουλεύουν και για τις λύσεις τους. Προσωπικά πρότευνα στον

Οι πολιτικοί δεν είναι
για να περιγράφουν
αλλα να δουλεύουν
για τις λύσεις των προβλημάτων

«θέλουμε σειρά στον ΟΚΑΝΑ.

Με τη σημερινή λίστα
θέλουμε τέσσερα χρόνια –
Θα πεθάνουμε όλοι!»

Χες, όλοι εκείνοι που έχουν τις δουλειές τους σε αυτή την περιοχή. Λόγω του ΟΚΑΝΑ, στο κέντρο, είναι και τα παιδιά που προσπαθούν να αποθεραπευτούν από τα ναρκωτικά. Όλοι αυτοί πρέπει να συνυπάρξουν και μπορούν να συνυπάρξουν όταν υπάρχει πολιτεία με κανόνες και σχέδιο. Αυτό που με έχει εντυπωσιάσει, επίσης, είναι ότι δεν έχουν καθίσει σε ένα τραπέζι να συνηνοθηθούν και να συζητήσουν μαζί όλοι εμπλεκόμενοι.

Υπουργό Εσωτερικών Προκόπη Παυλόπουλο την άμεση δημιουργία ενός οργάνου, με διάρκεια θητείας δύο ετών, στο οποίο θα συμμετέχουν τα αρμόδια και εμπλεκόμενα υπουργεία (Εσωτερικών, Υγείας, Απασχόλησης, ΠΕΧΩΔΕ, Παιδείας, Εξωτερικών), η Νομαρχία Αθηνών, ο Δήμος Αθηναίων και εκπρόσωποι από τους Συλλόγους της Κοινωνίας των Πολιτών, που ενεργοποιούνται εδώ και χρόνια στην περιοχή. Το όργανο αυτό με στόχο το σύνθημα: «Ξανά η ζωή στο Κέντρο», θα πρέπει να παρουσιάσει ένα σχέδιο δράσης θεσμικών και άλλων παρεμβάσεων από τις αναπλάσεις και θέματα πολεοδομίας και να φτάνουν μέχρι τη σωστή λειτουργία του ΟΚΑΝΑ, την καταπολέμηση του παρεμπορίου, μεταναστών, λειτουργίας των σχολείων, πολιτισμού, καθαριότητας και άπειρα άλλα.

Από το βήμα της Βουλής

Η κυβέρνηση επιλέγει τους αρεστούς σε βάρος των αρίστων

« Δύο μήνες μετά την έναρξη μιας ούτως ή άλλως προβληματικής σχολικής χρονιάς, η κυβέρνηση με διαδικασίες που βασίζονται στην αναξιοκρατία και την ημετεροκρατία αλλάζει τους Διευθυντές των σχολείων.

Επιτυχάνουν οι αρεστοί σε βάρος των αρίστων. Τα τυπικά προσόντα η ποιότητα της δουλειάς, οι ξένες γλώσσες και οι έπαινοι έρχονται σε δεύτερη μοίρα σε ένα σύστημα αξιολόγησης όπου πρυτανεύει η επετηρίδα και η συνέντευξη».

Την καταγγελία αυτή έκανε με ερώτηση που κατέθεσε (22-11-2007) στον Υπουργό Παιδείας Ευρωπαϊκή Στυλιανίδη η Άννα Διαμαντοπούλου και αφορμή την απομάκρυνση της Διευθύντριας του 132ου Δημοτικού Σχολείου στη Γκράβα.

Όπως αναφέρει «σε μια εποχή όπου η Γνώση και τα προσόντα αποτελούν κεφάλαιο, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρα-

τίας μας επιστρέφει στις συντηρητικές, αδιέξοδες πολιτικές του παρελθόντος της. Δεκάδες καταγγελίες για αποκλεισμούς στη βάση συνεντεύξεων αντί προσόντων, εκατοντάδες τάξεις χωρίς δασκάλους λόγω του ότι δάσκαλοι έγιναν διευθυντές, και χιλιάδες παιδιά των οποίων η εκπαίδευση υποφέρει λόγω της κυβερνητικής προχειρότητας, συγκροτούν ένα δυσοίωνα πανόραμα της κατάστασης που επικρατεί στην εκπαίδευση».

Η Βουλευτής τόνισε ότι «πολλές περιπτώσεις σε όλη την Ελλάδα θα μπορούσαν να αποτελέσουν το αντικείμενο της παρούσας ερώτησης. Επιλέγω την περίπτωση του 132ου Δημοτικού Σχολείου στη Γκράβα, στο 5ο Διαμέρισμα της Αθήνας, όπως αναφέρθηκε σε δημοσιεύματα του ημερήσιου τύπου.

Η εκεί Διευθύντρια, ανέφερε, έχει αυξημένα εκπαιδευτικά προσόντα και αξιοσημείωτη εκπαιδευτική δράση. Έχει συμβάλει καθοριστικά στην εξάλειψη φαινόμενων ρατσισμού και πρόωρης διακοπής του σχολείου από τα παιδιά ενώ το 132ο Δημοτικό Σχολείο έχει κατακτήσει επαίνους και βραβεία για τη συμμετοχή του σε περιβαλλοντικά προγράμματα, σε προγράμματα πρόληψης των ναρκωτικών ακόμη και σε κινηματογραφικό φεστιβάλ. Όμως πήρε πολύ χαμηλή βαθμολογία στη συνέντευξη (!) και άρα απομακρύνεται από τη θέση της».

Χωρίς θέρμανση 1600 μαθητές

« Το δημόσιο σχολείο εγκαταλείπεται και απειλείται. Στο σύνολο των σχολείων της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης επικρατεί πλήρης διάλυση που ξεκινά από τη θέρμανση και φτάνει μέχρι τα σχολικά χειρίδια».

Την επισήμανση αυτή έκανε η υπεύθυνη του τομέα Παιδείας του ΠΑΣΟΚ και Βουλευτής της Α' Αθήνας Άννα Διαμαντοπούλου σε ερώτηση που κατέθεσε στους Υπουργούς Εσωτερικών και Παιδείας μετά από επίσκεψη της, το πρωί της 14ης Δεκεμβρίου στο σχολικό συγκρότημα στο Νέο Κόσμο όπου στεγάζονται το 43ο Γυμνάσιο, το 43ο Λύκειο, το 70ο Γυμνάσιο, το 93ο και το 95ο Δημοτικό, το 45ο και το 73ο Νηπιαγωγείο. Όπως διαπίστωσε η κυρία Διαμαντοπούλου μετά από συζήτηση με τους μαθητές τους γονείς και τους καθηγητές, λίγες μέρες πριν από τα Χριστούγεννα και δυόμισι μήνες μετά την έναρξη του σχολικού έτους, 1600 μαθητές που στεγάζονται στο σχολικό συγκρότημα δεν μπορούν να παρακολουθήσουν μαθήματα λόγω παντελούς έλλειψης θέρμανσης.

Η Βουλευτής ζήτησε από τους Υπουργούς να ενημερώσουν το Κοινοβούλιο πότε και με ποιόν τρόπο προτίθενται να αποκαταστήσουν και να επιλύσουν το πρόβλημα θέρμανσης και να επιτρέψουν την ομαλή επιστροφή στις τάξεις των παιδιών, δασκάλων και καθηγητών.

Να δημιουργηθεί Εθνικό Ταμείο Αλληλεγγύης γενεών

« Μεταρρύθμιση στο Ασφαλιστικό με ορίζοντα 10ετίας με στόχο να «δικαιούται τουλάχιστον τη βασική σύνταξη κάθε Έλληνας» ζήτησε η Άννα Διαμαντοπούλου σε εφ όλης της ύλης συνέντευξη της που δημοσίευσε η εφημερίδα «τα Νέα».

Η Βουλευτής της Α' Αθήνας αναφέρθηκε στην ανάγκη δημιουργίας ενός Εθνικού Ταμείου Αλληλεγγύης με προβλεπόμενα και πρόσθεσε «η κυβέρνηση πρώτον είπε ψέματα προεκλογικά, με τα περίφημα τρία «δεν» να εξελίσσονται σε τρία «θα». Δεύτερον, ύστερα από τριάντα χρόνια υποχρηματοδότησης, αύξησης εισφοροδιαφυγής και μη εφαρμογής του νόμου Ρέππα επιδεινώ-

θηκε η κατάσταση χωρίς, όπως φαίνεται, να υπάρχει ολοκληρωμένα, τεκμηριωμένα και σε βάθος χρόνου πρόταση. Έτσι κατάφερε να στρέψει ομάδες ασφαλισμένων εναντίον άλλων και να δημιουργήσει συνολική ανασφάλεια στην κοινωνία. Το όλο εγχείρημα φαντάζει αδιέξοδο».

Ακόμη υπογράμμισε ότι «δεν πρέπει να θεωρούμε ότι είναι τα κεκτημένα των παλαιών που δημιουργούν προβλήματα στους νέους. Το πρόβλημα είναι πολύ πιο σύνθετο. Κάθε γενιά έχει διαφορετικές ανάγκες και επιδιώκει τα δικά της κεκτημένα».

Νέο Πολιτικό Συντονιστικό Όργανο του ΠΑΣΟΚ

Νέο Πολιτικό Συντονιστικό Όργανο συγκρότησε ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ Γιώργος Παπανδρέου, προκειμένου ως το Συνέδριο, που θα γίνει στις 22, 23, 24 Φεβρουαρίου να διαχειρίζεται την καθημερινή πολιτική και κοινοβουλευτική δραστηριότητα του Κινήματος.

Στο Πολιτικό Συντονιστικό Όργανο συμμετέχουν: Οι γραμματείς του Εθνικού Συμβουλίου και της Κοινοβουλευτικής Ομάδας Ν. Αθανασάκης και Δημ. Ρέππας. Ο αντιπρόεδρος της Βουλής Φ. Πετσάλνικος και οι κοινοβουλευτικοί Χ. Καστανίδης, Θ. Πάγκαλος και Χ. Παπουτσός. Οι υπεύθυνοι τομέων: Άννα Διαμαντοπούλου (Παιδεία), Λούκα Κατσέλη (οικονομία), Σ. Κουβέλης (Περιβάλλοντος), Π. Μπεγλίτης (Εξωτερικών και Άμυνας), Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου (Κοινωνικής Πολιτικής), Ντ. Ρόβλιας (Διοίκησης), Μ. Χρυσό-

χοΐδης (Ανάπτυξης). Ο εκπρόσωπος Τύπου Γ. Ραγκούσης, ο συντονιστής της ΚΟΕΣ Χρ. Πολυζωγόπουλος, ο υπεύθυνος πολιτικού προγραμματισμού Μ. Παπαϊωάννου.

Το Πολιτικό Συντονιστικό Όργανο συνεπικουρείται από τους: Σταύρο Λαμπρινίδη, επικεφαλής Ευρωομάδας, Ρεγγίνα Βάρτζελη, διευθύντρια της Κ.Ο., Ρ. Σπυρόπουλο, διευθυντή του Κινήματος, Π. Γερούλανο, διευθυντή του Πολιτικού Γραφείου του προέδρου, Μαριλένα Κοππά, πρόεδρο του ΙΣΤΑΜΕ, Αλ. Κόκκο, επικεφαλής του Ινστιτούτου Επιμόρφωσης.

Στις αρμοδιότητες της Άννας Διαμαντοπούλου πέραν της Παιδείας και Θρησκευμάτων περιλαμβάνονται και οι τομείς πολιτισμού και αθλητισμού.

Επισκεφθείτε την ιστοσελίδα www.diamantopoulou.gr Σας καλούμε να συμμετάσχετε στο «Διάλογο»

Μηνιαία Εφημερίδα - Διανέμεται Δωρεάν

Ιδιοκτήτης: "Αναπνοή στην πόλη", Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία, Μεγαλοπόλεως 1, Καλλιθέα 176 75, τηλ.: 210 94 31 572
Εκδότης • Διευθυντής: Σωκράτης Σαρινόπουλος • Ξάνθου 28, Ελληνικό 16 777 • e-mail: anarpoi@sokratis.eu
Εκτύπωση: UNISSET - Γραφικές Τέχνες Ε.Π.Ε. • Μαυρομικάλη 4, 15 354 Γλυκά Νερά

